

Socialdepartementet
103 33 Stockholm

Förslag på förändringar inom det statliga bilstödet (Ds 2013:46)

(S2013/4556/FST)

Inspektionen för socialförsäkringen (ISF) tillstyrker förslagen

- att Försäkringskassan får besluta att inte medge anpassningsbidrag i det fall ett fordonsval leder till en betydande merkostnad av anpassningen, avsnitt 7.2

ISF har i övrigt nedanstående synpunkter på förslagen

- att den som ansökt om anpassningsbidrag ska ge in kostnadsförslag från minst två potentiella utförare inför Försäkringskassans bedömning, avsnitt 7.1
- att en transportmyndighet ges i uppdrag att fastställa kriterier dels avseende fordons egenskaper vid val av fordon, och dels hur kostnadsförslagen från dem som anpassar fordon ska vara utformade, avsnitt 7.3

Utöver det har ISF inga synpunkter på förslagen.

Kommentarer kring förslagen i avsnitt 7.1 och 7.3

ISF ställer sig positiva till att det ges förutsättningar för att åstadkomma bättre konkurrens i anpassningsärenden. I de fall där anpassningsärenden handlar om standardlösningar, exempelvis montering av mekaniska reglage, är det naturligt att den lägsta kostnaden kan utgöra grund för anpassningsbidragets storlek.

Det är dock inte lika självklart att nyttan med kostnadskriteriet är lika stor i mer komplexa ärenden, där individspecifika anpassningslösningar krävs. Utifrån en pågående granskning av bilstödet som ISF bedriver kan slutsatsen dras att kompletterande anpassningar, alltså tilläggsanpassningar som görs efter den ursprungligt beviljade anpassningen, är vanligt förekommande. I de fall som funktionsbehov och

anpassning matchas sämre i en billigare offert än i en dyrare offert så kan det föreligga större risk för kompletterande Anpassningar i efterhand. Ett möjligt problem som därmed kan uppstå, om offerter enbart bedöms utifrån kostnad i mer komplexa ärenden, är att den offert som initialt framstår som den billigaste lösningen ger den högsta kostnaden för den totala Anpassningen av fordonet. Utredaren föreslår att den transportmyndighet som regeringen utser ska fastställa kriterier och skapa riktlinjer för hur olika kostnadsförslag ska bedömas mot varandra. Det förefaller av ovanstående skäl som att det för komplexa ärenden, med mer individanpassade Anpassningar, bör övervägas om annat än lägsta pris ska vägas in i bedömningen.

Vidare framkommer det inte i förslaget hur Försäkringskassan ska hantera ett ärende där endast ett företag lämnat offert. Utredaren konstaterar att det i realiteten kan vara så att den aktör som utfört en Anpassning är den enda som har kompetens att reparera den. På samma sätt är det tänkbart att enbart en aktör har specialistkompetens vad gäller att utföra en specifik Anpassningslösning. I de fall med så specifika Anpassningar att endast en aktör har kompetensen att utföra arbetet fyller kravet på två offerter ingen funktion. Det kan vara lämpligt att klargöra hur Försäkringskassan ska förhålla sig till sådana fall.

Detta yttrande har beslutats av t.f. generaldirektör Dan Ljungberg. Helena Höög har varit föredragande. I beredningen har också Bessam Saleh deltagit.

Dan Ljungberg
T.f. Generaldirektör

Helena Höög
Utredare